

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec,
ročník 2022/2023, číslo 5: neděle 16.10.2022

Zdá se Vám někdy, že modlit se nemá smysl? K čemu Bohu odříkávat nějaké předepsané básničky? A proč Bohu něco vyprávět nebo Ho o něco žádat, když Bůh stejně neodpovídá..? Nic si z toho nedělejte, takové myšlenky měli i učedníci a přátelé Pána Ježíše. Jak je to doopravdy, nám (stejně jako těm učedníkům kdysi dávno) vysvětlí v dnešním evangeliu sám Pán Ježíš. Nebojte se, Bůh nás slyší a naše modlitby Mu nejsou jedno. Jen si Boha nesmíme představovat jako automat na plnění přání a říkat si: „Přeříkám jednu modlitbičku a hned to bude.“ 😊

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Dnešní čtení směřují k jedinému poznání – obracet se na Boha má smysl, ale je třeba taky mít vytrvalost. Už první čtení nám to ukazuje na obrazu jedné starodávné bitvy: Izraelci se vydali do boje s nepřáteli a praotec Mojžíš se postavil na horu, odkud bylo na bojiště vidět. Vztáhl ruce k nebi a prosil Boha o pomoc. Dokud měl ruce nahoře, Izraelcům se v boji dařilo. Když mu ruce únavou poklesly, dařit se přestávalo. A proto ti, kteří byli s Mojžíšem na hoře, přistavili kámen, aby si mohl sednout, a ruce mu podpírali, dokud Izraelci bitvu vítězně neskončili.

V evangeliu dnes slyšíme z úst Pána Ježíše podobenství – příběh, který vyprávěl, aby učedníkům vysvětlil, jak to s modlitbou doopravdy je. Příběh říkal toto: V jednom městě žila vdova – žena, které zemřel manžel, a proto se jí žilo velmi těžce, neměla muže, aby se jí před ostatními zastal. Tu vdovu ale pořád obtěžoval jeden soused. Vdova šla tedy za soudcem, aby se jí zastal on. Ale soudce si říkal, že z toho stejně nebude nic mít, a vdovy se zastat odmítl. Ta vdova se ale nenechala odbýt a chodila za tím soudcem znovu a znovu. Nakonec si soudce řekl: „Raději se té vdovy zastanu, vždyť by mi jinak nedala pokoj.“ A co to znamená? To Pán Ježíš hned vysvětlil. Ten soudce nebyl zvlášť hodný člověk, ale pro vytrvalost té vdovy si dal nakonec říct. Jak by nám tedy mohl Bůh – náš dobrý milující tatínek – něco odmítnout, když budeme vytrvale prosit? A Ježíš dokonce dosvědčil, že upřímné prosby Bůh bez odpovědi dlouho nenechá. Jen my musíme opravdu věřit a na Boha se spolehnout.

18.10. – svatý Lukáš, 22.10. – svatý Jan Pavel II.

V následujícím týdnu si máme připomenout dva svaté, kteří nám opět ukazují, že jít za Ježíšem je možné v každé době. Zajímavé je, že je spojuje věk, kterého se dožili – oba zemřeli v 84 letech.

Svatý Lukáš se sice s Pánem Ježíšem asi osobně neznal, ale stal se učedníkem a pomocníkem jeho pokračovatelů – apoštolů, kteří se s Ježíšem znali. Byl delší dobu společníkem svatého Pavla na jeho cestách a pomáhal budovat první společenství křesťanů v různých městech. Původně byl lékařem, také prý uměl dobře malovat, ale později se stal vlastně i spisovatelem – zapsal důkladně vyprávění o Ježíšově životě v jednom z evangelií a také nám jako jediný zanechal vyprávění o počátcích křesťanství po Ježíšově odchodu do nebe v knize, které říkáme Skutky apoštolů.

Svatý Jan Pavel II. byl jedním z posledních papežů – zemřel v roce 2005. Vaši rodiče si ho budou tedy nejspíš pamatovat. Pocházel z Polska, kde v mládí prožil těžké roky během války. Cítil, že ho Bůh volá, aby se stal knězem, ale studovat musel tajně. Později se stal nejen knězem, ale i biskupem

a kardinálem, a nakonec byl zvolen za papeže. Jeho papežská služba trvala 26 let. Chtěl být lidem blízko a spojovat je – jezdil na papežské návštěvy do mnoha zemí na světě, setkával se s představiteli jiných náboženství a hledal s nimi společnou cestu k dobru, navštěvoval chudé a nemocné a velmi podporoval ve víře mladé lidi. Jeho cestou k Ježíši byla Panna Maria – věřil, že nejlepší je odevzdat se s důvěrou jako dítě do péče Ježíšovy maminky a ta už nás s Ježíšem spojí.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

Biblická čtení nám tentokrát říkají, že modlitba nejen má smysl, ale dokonce se máme modlit hodně a usilovně, a přitom Bohu důvěřovat, že pro nás udělá to nejlepší. Možná máš takovou zkušenost s maminkou nebo tatínkem – když za nimi chodíš s nějakým přáním delší dobu a usilovně prosíš, nakonec to dostaneš. Neboj se tedy věřit, že takhle to je i s Bohem. Ale nenech se odradit, když Ti Tvoje prosby Bůh nevyplní hned – vždyť i ta Tvoje pozemská přání rodiče vyplní až tehdy a v takové podobě, jak nejlíp uznají.

Poznávacím znamením svatého Lukáše je, kromě knihy nebo svitku a pera, také býk (často s křídly). Lukáš se stal patronem lékařů a jiných zdravotníků, malířů a obecně umělců, spisovatelů, ale také právníků, řezníků a zlatníků (má toho tedy na starosti víc než dost 😊).

Svatý papež Jan Pavel II. měl velikou úctu a důvěru k Panně Marii, mamince Pána Ježíše. Celý měsíc říjen, který teď máme, je právě Panně Marii zasvěcený – zvláště modlitbě růžence, ve kterém se na Marii obracíme a necháváme ji, aby nás přivedla k Pánu Ježíši. Růženec je na první pohled trochu komplikovaná řada navazujících modliteb, ale pokud se ho modlí maminka, tatínek nebo třeba babička, popros je, ať Ti modlitbu růžence vysvětlí. Můžete se pokusit modlit společně. Na Pannu Marii se ale samozřejmě můžeme obracet i v jednodušších modlitbách, klidně i svými vlastními slovy. Neboj se s Marií mluvit o všem – je to i Tvoje nebeská maminka!

Věřím v Boha,
Oce všemohoucího,
Stvořitele nebe i země.

I v Ježíše Krista,
Syna jeho jediného,
Pána našeho,
jenž se počal z Ducha svatého,
narodil se z Marie Panny,
trpěl pod Pontiem Pilátem,
ukřižován umřel i pohřben jest,
sestupil do pekel,
třetího dne vstal z mrtvých;
vstoupil na nebesa,
sedí po pravici Boha,
Oce všemohoucího,
odtud přijde soudit
živé i mrtvé.

Věřím v Ducha svatého,
svatou církev obecnou,
společenství svatých,
odpuštění hříchů,
vzkříšení těla
a život věčný.

Amen.

Jak se modlíme růženec?

